

Gideon

We lezen in Richteren 6:1 het volgende:
Maar de Israëlieten deden wat kwaad is in de ogen des Heren; daarom gaf de Here hen over in de macht van Midjan gedurende zeven jaar.

De les voor ons hieruit is: God kan iemand, die de zonden en de afgoden wil dienen, niet beschermen en zegenen. Zij deden wat kwaad was in de ogen van de Here, en daarom gaf de Here hen over in de macht van hun vijanden.

Hebben wij, christenen die leven in deze tijd, ook te maken met afgoden? De laatste regel van de Johannesbrief (1 Joh. 5:21) luidt: *Kinderkens, wacht u voor de afgoden.*

We gaan even naar 1 Cor. 10:13 waar staat: *Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij er tegen bestand zijt.*

Dat is een bijzonder heerlijke belofte. Maar Paulus gaat verder in het volgende vers:

Daarom dan, mijn geliefden, ontvlucht de afgoderij!

Wanneer wij de afgoderij niet ontvluchten, worden verzoeking en wel boven vermogen.

Paulus schrijft aan het einde van vers 20: *Ik wil niet, dat gij in gemeenschap komt met de boze geesten.*

Denk aan de media in deze tijd. Er zijn programma's die begeerten opwekken, die aftrekken van alles wat rein en edel is.

Het is van belang om dat soort zaken te ontvluchten.

Omdat Israël de afgoden ging dienen, liet God toe dat Midian met zijn trawanten in het land kwamen. Die vernielden en roofden, wat Israël nodig had, om van te kunnen leven.

Richteren 6:3 *Wanneer Israël gezaaid had, kwamen Midjan, Amalek en de stammen van het Oosten opdagen en trokken tegen hen op,*

4 Zij sloegen hun kamp op in hun gebied en vernielden het veldgewas tot bij Gaza, en lieten geen leeftocht over in Israël, geen schaaap, geen rund of ezel.

5 Want zij trokken op met kudden en tenten, en zij kwamen talrijk als sprinkhanen; zij waren niet te tellen, zij, noch hun kamelen, en zij kwamen het land verwoesten.

6 Zodat Israël zeer verarmde door toedoen van de Midjanieten. Toen riepen de Israëlieten tot de Here.

En dat was nu juist Gods bedoeling van het feit, dat Hij zijn volk had overgegeven aan de macht van Midian. Na zeven jaar gingen ze in hun ellende roepen tot de Here.

Er staat in vers 6 inderdaad dat zij riepen tot de Here. Zoiets doet men, als de nood groot is.

En als mensen gaan roepen tot de Here, dan komt er antwoord. En dat lezen we in de volgende verzen:

7 Toen nu de Israëlieten tot de Here riepen vanwege de Midjanieten, zond de Here een profeet tot de Israëlieten.

Er was daar iemand in Israël, die niet de afgoden diende en die wel naar Gods stem luisterde: Een profeet. Wie dat was, wordt niet vermeld, maar God gebruikte hem.

8 Die tot hen zeide: Zo zegt de Here, de God van Israël: Ik heb u uit Egypte gevoerd en uit het diensthuis geleid.

9 Ik heb u verlost uit de macht der Egyptenaren en uit de macht van allen die u verdrukten, ja, Ik heb hen voor u uit weggedreven en hun land aan u gegeven.

10 En Ik heb tot u gezegd: Ik ben de Here, uw God; eert dan niet de goden van de Amoriëten, in wier land gij woont. Maar gij hebt naar mijn stem niet geluisterd.

En nadat de Here tot het volk Israël door deze profeet had gesproken, verscheen "de Engel des Heren" aan Gideon.

Gideon, zijn naam betekent: "hij velt neer" en dan hij met een kleine letter. En deze Gideon mocht leren, dat niet hij het is, die neervelt, maar God. En die les mogen ook wij leren.

We lezen in Richteren 6:11/12

11a Toen kwam een Engel van de Heere. Hij nam plaats onder de eik die bij Ofra is, die aan de Abiezriet Joas toebehoorde.

11b En zijn zoon Gideon klopte tarwe uit in de wijnpers om die voor de Midianieten te verbergen.

Tarwe dorsen deed men gewoonlijk op een open plaats, maar dat was in de dagen van Gideon te gevaarlijk in verband met de Midianieten, die alles wilden roven.

12 Toen verscheen de Engel van de Heere aan hen en zei tegen hem: De Heere is met u, strijdbare held!

Maar Gideon voelde zich helemaal niet zo'n strijdbare en dappere held en sprak tegen de Engel des Heren in vers 13:

13a Och, mijn heer, als de Heere met ons is, waarom is dit alles ons dan overkomen?

13b Waar zijn dan al Zijn wonderen, waarvan onze vaders ons vertelden, als zij zeiden: Heeft de Heere ons niet uit Egypte gevoerd?

13c Maar nu heeft de Heere ons verstoten en ons prijsgegeven aan de greep van Midjan!

En dan lezen we in vers 14a:

14a Toen wendde de Heere Zich tot hem en zei:

Hieruit kunnen wij opmaken dat - de Engel des Heren - de Heere Zelf was, mogelijk de Heere Jezus voor Zijn vleeswording.

En de Heere sprak tot hem in 14b:

Ga heen in deze kracht uw kracht en verlos Israël uit de greep van Midian. Ik zend u immers?

Maar dan komt Gideon met een tegenwerping, net als Mozes en Jeremia en zegt:

15 Och, Here, waarmee zal ik Israël verlossen? Zie, mijn geslacht is het geringste in Manasse en ik ben de jongste van mijn familie.

De eerste geloofsversterking voor Gideon was: Ik heb je gezonden dus Ik ben met je.

En dan volgt een tweede geloofsversterking voor Gideon in vers 16:

16 En de Heere zei tot hem: Ik ben met u, daarom zult gij Midjan verslaan als was het één man.

De Midianieten waren een woestijnvolk dat leefde in het zuiden van Kanaän.

Dit hele volk Midian met bijbehorende stammen uit het Oosten mocht Gideon beschouwen als één man waar tegen hij te strijden had, omdat de Heere met hem was.

De volgende geloofsles voor Gideon luidt: Wanneer je een goede strijder van de Heer wil worden, dan moet je los zijn van je familie. Jezus moet numero 1 zijn:

In Richteren 6:25 t/m 32 lezen we dat Gideon het altaar van Baäl dat van zijn vader was, moest afbreken en ook de gewijde paal moest omhakken.

Verder moest hij een altaar voor de Heere bouwen en het hout van de gewijde paal gebruiken om een stier van zijn vader daar op te offeren als brandoffer.

Daar was moed voor nodig maar Gideon deed het 's nachts met hulp van 10 man en de Heere beschermde hem toen de mannen uit zijn stad hem wilde doden.

Voordat Gideon werkelijk overtuigd is van zijn roeping, wil hij nog een teken aan de Heere vragen.

We lezen dat in Richteren 6:36 t/m 40:

36 Toen zeide Gideon tot God: Indien Gij door mijn hand Israëel wilt verlossen, zoals Gij gezegd hebt.

37 Zie, ik leg een vlies wol op de dorsvloer; wanneer er alleen op het vlies dauw zal zijn, maar het gehele land droog blijft, dan zal ik weten, dat Gij door mijn hand Israëel verlossen wilt, zoals Gij gezegd hebt.

38 En zo geschiedde het; de volgende morgen stond hij vroeg op en wrong het vlies uit; hij perste dauw uit het vlies, een schaal vol water.

39 Toen zeide Gideon tot God: Uw toorn ontbrande niet tegen mij, moge ik nog slechts ditmaal spreken; laat mij nog eenmaal met het vlies een proef nemen; laat nu alleen het vlies droog blijven, maar op het gehele land zij dauw.

40 En God deed alzo in die nacht; alleen het vlies was droog, maar op het gehele land was dauw.

Als het om een belangrijke zaak gaat in ons leven als christen, mogen wij – zoals velen voor ons deden – een teken van de Heere vragen om te weten, of wij in die zaak in Zijn wil zijn of niet.

Hoe de Heere ons zal antwoorden, is Zijn zaak maar Hij laat ons niet in het ongewisse.

Gideon is nu gesterkt om de strijd met Midian aan te gaan maar dan spreekt de Heere tegen Hem in Richteren 7:2 en verder:

2 Er is te veel krijgsvolk bij u dan dat Ik Midjan in hun macht zou geven; anders zou Israëel zich tegen Mij kunnen beroemen, zeggende: mijn eigen hand heeft mij verlost.

3 Nu dan, roep ten aanhoren van het volk: wie bang is en beeft, kere terug en sluipe weg van het gebergte Gilead.

Toen keerden er 22.000 van het krijgsvolk terug en er bleven 10.000 over.

De bange strijders mochten terugkeren en dat bleek zo'n 70 procent te zijn.

4 Maar de Here zeide tot Gideon: Nog is er te veel krijgsvolk; doe het afdalen naar het water, dan zal Ik hen daar voor u schiften.

Er komt een schifting: De gewone dorstigen brachten het water uit de beek netjes op de knieën met de hand naar de mond. Op die manier dronken er 9.700 mannen uit de beek.

Maar 300 dorstige mannen slurpten met hun tong het water op als een hond. En juist die slurpers kon de Heere gebruiken.

Een lering voor ons, om dorstig te zijn als een slurper, naar het water des levens, het woord van God, uit de beek Gods.

Voordat Gideon ten strijde trekt met deze 300 slurpers, krijgt hij nog een opdracht van de Heere, om met zijn dienaar Pura de legerplaats van Midjan in de nacht voorzichtig te verkennen (Richt. 7:13/15).

13 Toen Gideon aankwam, vertelde juist een man een droom aan zijn makker en zeide:

Ik heb een droom gehad; zie, een gerstebroodkoek rolde de legerplaats van Midjan binnen, kwam tot aan de tent, stootte die om, zodat ze neerviel, en keerde ze onderstboven, en daar lag de tent.

14 Toen antwoordde zijn makker en zeide: Dit is niet anders dan het zwaard van Gideon, de zoon van Joas, de Israëliet; God heeft Midjan en de gehele legerplaats in zijn macht gegeven.

15 Zodra Gideon het verhaal van de droom en de uitlegging daarvan gehoord had, boog hij zich in aanbidding neder.

Daarop keerde hij terug naar de legerplaats van Israël en zeide: Staat op, want de Here heeft de legerplaats van Midjan in uw macht gegeven.

Toen verdeelden de 300 strijders zich rond het legerkamp van de vijand met een hoorn in de hand en een fakkel binnen in een lege kruik.

Meestal had alleen de aanvoerder van een legergroep een hoorn. Wanneer 300 man op een hoorn gaan blazen, zal het lijken of een groot leger in aantocht is.

De fakkel is het beeld van het Woord en de Geest in ons. De lege kruik toont onze volkomen afhankelijkheid van de Heere.

En dan lezen we in Richt. 7:19/21

19 Gideon nu en de honderd mannen die bij hem waren, kwamen aan de buitenrand van de legerplaats bij het begin van de middelste nachtwake, toen men juist de wachtposten had uitgezet.

Toen bliezen zij op de horens, terwijl zij de kruiken stuksloegen, die zij in de hand hadden.

20 Zo bliezen de drie groepen op de horens, braken de kruiken stuk en hielden in de linkerhand de fakkels en in de rechter hand de horens om te blazen en riepen: Het zwaard van de Here en van Gideon!

21 Daarbij bleven zij staan, ieder op zijn plaats, rondom de legerplaats, maar het gehele leger ging op de loop en vluchtte al schreeuwend.

Gode zij dank, die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus. Daarom, weest standvastig en onwankelbaar. (1 Cor. 15:57)

Ere zij God. De verlossing is van de Heere.